

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 10 „
 5 „

Poslano št. 1000 stane 10 vin.

„Soča“ je tiskovni list, ki izhaja v Gorici, v „Goriškem in Gradiškem“ in dvakrat tedensko v „Vozni red železnice, parnikov in poštne zvez“.

Narodno upravništvo v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglasni in posilniški se v „Soči“ po Petiti-vestah čisto brezplačno, 2-krat 14 v. 3-krat 12 v vsaki vrsti. Večkrat po pogodbi. Vožje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsti. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

„2000!“

(Kot govor za jutrišnje veselje na Goriškem in v slovenskem otroškem vrtec na Blanci in Slov. Soli v Korminu).

Švedska pisateljica Ellen Key je l. 1902. obelodanila knjigo, v kateri 20. stoletje reklamuje za »stoletje otroka«, češ, čas je, da že enkrat začnemo otroka vzgajati kot otroka, t. j. upoštevajoč njegovo otroško dušo, ne pa povsod in vselej napram otroku za. merilo jemajoč odraslega »pametnika«, t. j. po navadi samega sebe. Kdo, ki mu ni v slepem samoljublju še srce docela zakrknilo, bi se pač ne razveselil te gorko občutljene zahteve, ki prihaja s sicer hladnega severa! In kateri iskren prijatelj mladine bi osobito ne želel, da sedanje vzgojevalnice in učilnice že vendar enkrat postanejo res vzgojevalnice-učilnice.

Toda če Slovenci natančno premetri vladajoče razmere, si mora z naračnim čelom priznati, da njegovemu otroku še ni zasijala zarja »stoletja otroka«, da mu še morda dolgo ne zasije, vsaj ne »stoletje otroka«, kot je ima v mislih švedska ljubiteljica nežne mladine E. Key. Za slovensko dete se poraja stoletje »otroka« v češkem pomenu besede (č. otrok suženj); slovensko dete se naj dresira v španskih čevljih tujega jezika, če že mu ni mogoče popolnoma izriniti vsega »božanstvenega v človeku«, česar se mu je — v materino besedo zavitega — duša opojila ob enem z materinim mlekom.

»Stoletje suženjstva — slovenskemu otroku!« to je neprikrito in neprikrivano geslo naših narodnih sovragov brez trobice sramu. A verig otroške suženosti ne kujejo morebiti le prepotentni kričarji in oholi vsakdanjiki, ne, za svojo peklenko idejo so kot priganjače s privlačno močjo vpregli nadvsakdanje smrtnike, ki smo v njih bili vajeni gledati ob božanstva človečevstvu v rešitev poslani genije. Sam Rosegger je odložil nežno liro ter si obesil

ropotajoč hoben, češ, kdo dá več, da se prej nabereta dva milijona — za »nemške« (!) šole na jezikovni meji! Koliko komedijantstva! —

Pa ni da bi se človek prerekal s kričarji, ki jim je strast sovraštva zamorila sleherni izmed plemenitejših čustev, koje bi naj gojil človek kot socialno bitje. Niti ne kaže spodbijati očite sofistike spričo sicer blagega človeka Roseggerja, ki mu takrat pero morda vodi nagib, kojemu bi s pravim imenom rekli: restitutio in integrum. Vprašamo raje po receptu, kako našo deco obvarovati smrtnega strupa, ki ga za njeno dušo varijo brezvestni otrovniki z nemškimi kronami in markami! Kot radikalno sredstvo, ki brez dvoma pokaže ugoden učinek, si jaz usojam zapisati kratke besede: »Klin s klinom!« Učimo se od sovražnika, segnimo v boj za našo deco po enakem orožju, kakor ga viliti sovražnik! »Kdo dá več!« bodi tudi naše geslo, da se kot korak na poti do popolne duševne osamosvojitve slovenskega otroka prej ko prej otvori otroški vrtec na Blanci ter trdnih tal zadobi moderno urejena slovenska šola v Korminu!

Lepo priložnost, poskusiti trdno voljo in svoje moči, nam nudi jutrišnja veselica, ki jo na Goriškem priredite možka in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. In parola za jutri nam bodi, nabrati 2000, rec: dve tisoč kron za otroški vrtec na Blanci in korminsko šolo — kot prvi odgovor na Roseggerjev neutemeljeni dvomilijonski klic!

Tovariši abiturijenti!

Čez malo dni se vam odpro vrata življenja. Doslej ste bili pod uplivom avtoritet in dogem, učilo se vas je misliti in delati pod nadzorstvom, nastopati z zavestjo, da je nad vami oblast, ki opazuje in ocenjuje te vaše nastope in jih lahko tudi kaznuje. Zdaj stopite v prostost! Če se

obrnete na visoke šole, ste prepuščeni svoji lastni volji, izročeni svoji lastni vesti. — Obračamo se ob tej priliki na one izmed vas, ki so se naučili samostojno misliti, samostojno nastopati, na one, ki so prosti tradicionalnih spon, prosti slepe vere v avtoritete.

Vam, tovariši, grozita sedaj dve nevarnosti. Dvoje potov je, ki vas moramo pred njima svariti. Prva pot pelje po vabečih ovinkih do blaziranosti in do popolnega egoizma, do štreberstva. Ta pot namni ravno tiste, ki so prijatelji prostosti in neodvisnosti, in ta je žalibog danes med našim dijaštvom zelo razširjena. Razširjena je ta antipatija proti vsakemu društvenemu življenju, in če se bo razvijala tako naprej, utegne zamoriti vse društveno gibanje slovenskega dijaštva. »Der Starke ist am mächtigsten allein«, pravi Schillerjev Tell, ali kdo se hoče primerjati s Tellom? In v sedanjem socialnem času, ta lepa fraza ne velja več; dandanes — znano vam bo dovolj — vlada in odločnje masa. Stan pa, ki zanemari svojo lastno organizacijo, si koplje sam svoj grob. Sinovi malega naroda smo, zaničevanega, preziranega, naša dožnja je, da stojimo v prvih vrstah za obrambo njegovih pravic. — Morda ste čitali o bojih na univerzah v prejšnjih dneh, morda ste bili tedaj še toliko mladi, toliko neblazirani, da ste hoteli braniti svojo narodnost čeprav z barbarskim sredstvom svojih pesti. In taki boji, tovariši, nam groze tu na Dunaju dan zadnji; nikdar niste varni pred oholimi nastopi nemškega radikalnega dijaštva, vedno morate pričakovati surovih napadov na dijaško menzo, na podporni društva, na vas same in na vaš narod celo v avli dunajske univerze. Odpomoč temu je edino krepka organizacija v dijaških društvih; in kdor tu obžalovalno skomigne z nameni, je najbolj sam vreden obžalovanja.

Druga nevarnost vam grozi od naš nasprotne strani. Ravno nasprotno temu ekstremnemu individualizmu, ki se pojavlja v blaziranosti ali štreberstvu, je soci-

nice se razblini v nič, in pokoj tvoje duše izgine z njo. . . .

Vrnili smo se domov. Oče in mandarin sta me tolažila, kolikor sta mogla. Bil sem top kakor skala. Panju je pregledoval darove v skrinjici, ki mi je bila dana v spomin na prvo noč v breskvinem gaju, in začudenovskliknil: »Glej, tu so vdolbene besede! Ali znaš čitati to staro pisavo?«

Pristopil sem in čital, česar dotlej nisem opazil. »Te dragocenosti polagam v grob nesrečne Mingee, na katero sem v življenju pozabil. . . .« Podpisa ni bilo več mogoče razločevati. Najbrže je bil cesarjev. . . . Kaj se je godilo z menoj dalje, ne vem, toda vem, da svojega razočaranja nisem dolgo preživel in sem žalosti poginil, ko sem jo obupno iskal po širnem svetu in je nisem našel nikdar več!

Tako je končal Umbriani. Ogenj pred nama je dogorel. Ostal je od njega le kup žarečega oglja. In zunaj se je že svitalo. Oba sva molčala. Verjel sem Umbrianiju vsako besedo tako, kakor je bil on sam prepričan o resničnosti svoje povesti. V tem polsvitu, v katerem je bilo vse tako tajinstveno, se je zdelo baš to najnemожnejše najbolj možno in resnično. . . .

Vzšlo je solnce. Tatarji so vstali, razgovarjali se z Umbrianijem, in vse je navzemalo zopet svoje vsakdanje lice. Od-

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Narodno in oglasno je plačati loco Gorica. Dopolni naj se pošilja le uredništvu. Narodna, reklamacijska in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljejo le upravništvu.

»PRIMOREC« izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gid. 1.60. »Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in toh-le tobakarnah: J. Afrič, Gledališka ul.; V. Baumgartner, Koren 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunska ul. 3. L. Hovaški, na Goriškem; Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Pleško, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenska cesta; Iv. Sardagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Solška ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

jalno demokratično naziranje. Ono pomenja uniformiranje nazorov in misli. Komaj ste se oprostili onih dogem, ene avtoritete, že se podaste v okrilje drugih dogem. Treba je, da strogo ločite med socializmom in socialno demokracijo. Eno je svetovni nazor in pravzaprav že vednost, drugo je stranka ali še bolje niti stranka ne, ampak obsežna organizacija delavskega stanu, podobna v nekoliko katoliški cerkvi, vsaj v svojem dogmatizmu in v svoji intoleranci. Tovariši, premladi ste še, da bi si mogli v takih težavnih in po večini narodno gospodarskih vprašanjih pripisovati pregled in popolno umevanje. Življenje leži pred nami; mi akademiki, v slavnostnih govorih imenovani »bodočnost naroda« smo zavezani, da se ne vezemo na nobeno stranko. Posebno v gospodarskih vprašanjih, ki so mnogo težja od kulturnih in narodnih, nam manjka vpogleda, skušnje, razumevanja. Mi hočemo po Montaignejevem izreku te reči preiskovati, »sképten« kaj je z njimi. In če postane kdo izmed vas socialni demokrat, po treznem prevdanku čez pet, šest let, ne bo imela stranka nobene škode, on sam pa pride vanjo večji in s prostejšim obzorjem.

(Konec prih.)

DOPISI.

Iz goriške okolice.

Ajševica, 30/6. — (Cvetke iz vrta kat. izobraževalnega društva). Nedeljska krasno vspele veselice našega društva na Ajševici je bila trn v peti tukajšnji divjaški tolpi Likarjevih smrkavcev. Kaj so ti pobiči vse delali, je pač nezaslišano. Da bode pa javnost zvedela, kaj je slavni Likar iz Ozeljana tu vsejal, smo prisiljeni tu podati par cvetk iz njegovega zbora. Najprvo pa vprašamo učitelja Likarja: gospodine, dajte nam odgovor, zakaj pa v svoji vasi ne podučujete pevskega zbora ter ste se k nam pritepel liki kukavica ter tu sejete zdražbo med

pravila sva se na pot. Dolgo nisva govorila, oba sva bila še pod vtisom čara, ki se je razblinjal le počasi kakor vmirajoč akord. Ko sem se popolnoma stregnil, sem rekel svojemu sopotniku: »Povejte mi, Umbriani, kako morete s takimi spomini, naj bodo že fantom ali resnica, zedinjati ljubezen do drugih žensk?«

»Ljubil nisem nikdar več«, je odvrnil, »niti v prejšnji eksistenci, niti v sedanji.«

»In te španske markize? Te nubijske princezinje, sirske plesalke itd?«

»Deležen ste splošne zmote. Kot lahkomišelnost obsojate takozvano nestalnost, in ta vendar ni nič drugega kakor novo in vedno novo iskanje ene ženske. Po vsaki prevari se znova pričinja ta mučna želja, najti jo, to edino, ki je ni nikdar mogoče najti, ki je vedno blizu in nikdar prisotna. Tako si je vsaj pri nekaterih mogoče razlagati to navidezno ljubimkanje. Jaz sem izmed teh nekaterih. Dolgo sem v vsaki ženi iskal Mingee. Zdaj živim s to topo Anjuto Vasiljevno zato, ker mi brez žene sploh ni mogoče živeti. Pri njej sem našel nekak mir. Zakaj? Zato, ker mi nikdar ne more pasti v glavo, da bi jo primerjal z Mingee. Pri njej ni mogoče nikakoli razočaranje, ker ni bilo nobene iluzije. Anjuta me ljubi kakor me ljubi moj pes, in v tem je nekaj ginljivega. Sodite kakor hočete! Anjuta je poslednji

Blagor na vrtu cvetočih breskev.

Čudna povest.

Češki napisal Julijus Zeyer.

(Konec).

»Od kod imaš te predragocene starozitnosti, te krasne rokopise davnih časov?« se začudi mandarin in me strogo motri. »Te stvari so bile zakopane v zemlji«, nadaljuje, »to se jim dobro pozna. Ali je mogoče, da si se morda drznil zagrešiti božji rop ter si jih izkopal iz skrivnih shramb kaknega starega svetišča? Resnično, ta zločin bi bil večji nego lahko-miselna strast.«

Spustil sem se v jok. Zdelo se mi je, da me namenoma muči.

»O Mingee«, vskliknem, »o poslušaj, kako sramote onega, katerega čista duša ljubi tvojo.«

»Tvoje solze se mi zde odkritosrčne«, pravi nato mandarin mirneje. »Morda sem ti delal krivico; to bi mi bilo resnično žal. Pelji naju k tej deklici! Če je res taka, kakor blazniš o njej, čemu se potem skriva? Nihče bi se ne upiral tvoji ženitvi.«

Zavriskal sem in blagoslavljal mandarina za to srečno izpremembo. Zasedli smo konje in jezdili k Mingee. Prišli smo na stezo, zagledali grič in končno majajo-

če se breskve. Kako popisati naše presečenec, ko nisem našel niti nasada, niti liše, niti »Blagra na vrtu cvetočih breskev«. Pusto in prazno je bilo kroginkrog. Le nekaj onih prastarih breskev je stalo tam, in v njihovi senci je ležala pol razpadla gomila. Dolgo nisem verjel svojim očem, tolke sem z glavo ob deblo, da mi je lila kri po čelu. Mislil sem, da imam grozne sanje, in hotel sem se prebuditi iz njih. Toda ah, bilo je baš nasprotno: iz sna razkošja in ljubezni sem se prebudil v bolestinu, obapno resničnost. Omedlel sem in padel na razvaljeno gomilo. Ko sem se vrnil v žalostno življenje, mi je rekel mandarin Panju: »Poznam to mesto; vem, kdo je pod to gomilo razpadel v prah. Pred tremi stoletji je umrla v cesarjevi palači čarokrasna devojka iz žalosti, da hrepenenje njene strasti ni bilo nikdar zadovoljeno. Ko je umirala, je prosila, naj jej nasade okoli groba breskvina drevesa, simbole ljubezni in pomladi. Hotela je, da bi bele zvezde njilovega cvetja vsako leto snežile na njeno gomilo. Zgodilo se je, kakor je želela, in ljudstvo je sočutno dolgo venčalo livado, pod katero je spala, pod katero je našla mir. V grobu je mir, in mir je blagor«, so govorili, in zato so to mesto imenovali »Blagor na vrtu cvetočih breskev«. . . . O nesrečni mladenič, ljubil si prikazen. . . . S spoznanjem te res-

našo mladino odgovorite nam, potem se še kaj pomenimo o tem. Da je to društvo, kojemu je nekdo izmed posvečencev zaglagatelj »dopjnov«, Likar pa vživatelj teh, ter pevovodja, naše veselici na vse načine želelo škodovati, prosili so dež, malo udeležbe, ter da bi tudi oder se podrli pod pevci i. t. d., ali ker se vse te »krščanske« želje niso spornile, so med našim nastopom začeli živžgati ter s tem pokazali, da so res sposobni še za kaj višjega. In res vrhunec izobrazbe so pokazali, zvečer, ko se je namreč naše bratsko društvo iz Oseka domov grede vstavilo pri Čubeju; napadli so dva mladeniča ter tri deklice izmed pevskega društva na surov način, jednej pevki so vso obleko raztrgali omenjenega mladeniča pa po tleh suvali in vlačili. — Merodajni faktorji pa že povedo tem mladeničem, da mirne ljudi je pri miru pustiti. To je ena cvetka kat. izobraževalnega društva, druga se je dogodila pa na sv. Peter in Pavel, ko so ti ljubitelji gesla, »bomo pili zastonj« poleteli v Grgar. Tam so menda neki »hudičev blek« (besede kapl. Kodrmaca) blagoslovljali ter tam so imeli tud 2 hl vina na razpolago. Da so napravili s svojim nastopom grozovit fiasco, o tem ne govorimo; kdor jih pozna, ne more kaj drugega pričakovati. Še večji je bil fiasco ta, da so odmerjeno pijačo preveč naglo povžili ter hitro začeli zgubljati ravnotežje, nekateri so se kar valjali po tleh, ni bilo jih mogoče pripraviti za skupen odhod. Posledice preveč vžite pijače »zastonj« so se pa več njim poznale namreč — po obleki. Domov grede so ti »izobraženi« divjaki napadli neko gostilno ter siloma zahtevali še vina, dasi je bila ura že pozna ter krčma zaprta; hoteli so siloma vlomiti vrata, tako da je gospodar omenjene gostilne, boje se, da mu vrata vlomijo, bil prisiljen vstati ter jim dati vina. Ali ko je odprl vrata, so kot divjaki notri planili ter vpili na krčmarja: vina gor, ako ne, — — — — — divjali so kot besni ter izgovarjali kletve, kojih se mi bojimo izgovarjati, nam se zdi greh tako kleti, njim pa je morda šteto v dobro; kajpa še odpustek dobe.

Tukaj vidite, kaj vse se lepega naučita, kdor obiskuje to krščansko izobraževalno društvo, kojemu je Likar, »primoran« klerikalec, glavar. S tem gospodom pa se še srečamo ter vdruči povemo, kako ter radi česa je ta Likar postal klerikalec. Do tedaj pa na svidanje!

Iz sežanskega okraja.

Samotorica. — Kaka nesreča nas je zadela, da nam hočejo kobilice vse požreti. Lansko leto jih ni bilo niti polovico od letos, sedaj pa so jih polni travniki in njive, da je groza. Če gremo po travnikih, njivah itd. nas žalost obide, trave ne bodemo niti kosili, ker na več krajih je ni. Na nekaterih travnikih smo nakosili in želi pred par leti po 2 voza sena na enem. Zdaj ga bodemo vbrali težko 2 q v enem. To nam da misliti. Kam pojdemo po krmu za živino. Ne bo mogoče imeti niti

člen verige. Začel sem z nadzemeljsko himero, končam z živaljo. Ne mislite, da s to besedo psujem Anjuto. Vem, da ljubi Bog tuitam psa bolj nego mnovega človeka.

Na to nisem odgovoril, ali za trenotek sem rekel Umbrianiju: »Zdi se mi, da sem čital v starem potopisu legendo, ki je imela mnogo podobnosti z vašim pripovedovanjem«.

Nasmehnil se je.

»Ali hočete s tem reči, da sem vas mistificiral? Takih legend je nebroj. Sam sem slišal na Kitajskem, kjer sem predimskim iskal Mingejin grob in ga nisem našel, nekakega improvizatorja, ki je predaval nekaj podobnega na javnem trgu. Docela možno je, da je bila to moja lastna historija. Mimo idočih literati in »rasni duhovi« so se prezirljivo smehljali. Toda ljudstvo je ginjono poslušalo. Zakaj? Zato, ker ima o življenju in smrti, o ljubezni in prirodi globokeje naziranje nego se nahaja povprečno pri takozvanih izobražencih. Ljudstvo vidi, da se drevo, s katerega pada listje, drevo, ki umira, na pomlad zopet pokrije s cvetjem in zopet ljubi. Ljubezen mu je torej močnejša nego smrt«.

»O Umbriani«, sem vskliknil, »tudi jaz verujem temu koprnečemu vzdihu

eno živinče v hlevu, če pojde tako naprej, nam kobilice vse požro. Naš županstvo ali upravitelj je ukazal, da smo se vpisali, koliko puranov hoče vsak posestnik naročiti. Pa mogoče, da jih vdobimo za par let, prej težko, v tem času pokončajo vse kobilice. Torej želimo, da bi mogli dobiti kak pripomoček, da se pomori to zalego. Ako ne bo mogoče, je ubogi kmet-trpin v kratkem času končan. Proti koncu dopisa se najsrečnejše zahvaljujemo g. drž. in dež. poslancu Alojziju Štreklju za predlog v pomoč radi škode vsled kobilic in glede sena. Živel!

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsemi drugimi dražilnimi čistil. kroglicami in grenicami.

Cena orig. škatlje K 2.—
Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ov Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšujejo in okrepujejo staroznano sredstvo proti trganju in prebijanju vsake vrste. O ig. steklenica K 1.90

Na prodaj po vseh lekarnah in mirodilnicah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, I. Tschlauben 9. Zaloge v Gorici v lekarnah: G. Cristofaletti, A. Gironcoli.

Družba sv. Cirila in Metoda. Za šolo.

Narod brez šol je narod brez bodočnosti. To bridko resnico imajo pred očmi naši drugorodni nasprotniki. Dobro vedo, da narod brez šol je narod brez bodočnosti, nam skušajo kratiti šole v našem jeziku ter nas oščevati s svojimi, nam tujimi šolami. »Schulverein« in »Lega« sicer kričita, da sta le obrambni društvi, toda šole pa ustanavljata le tam, kjer se da poloviti v nje drugorodno deco. Na jezikovnih mejah delujeta, od tam hočeja pregnati naš jezik, da bi prodirala nemška ali laška misel v notranjostino ter počasi zajela cel rod. Visokoleteči so ti načrti, neizvršljivi se zdijo; vsi pa vendar čutimo, kako so nevarni.

Braniti se moramo! »Schulverein« in »Lega« sta agresivni društvi, naša šolska družba je obrambna. Braniti se moramo in sicer tako, da ne podlegamo po trdem boju, marveč da ostane naše, kar je naše. Mi ne hrenimo s svojo šolsko družbo po raznarodovanju drugih, mi hočemo le oteiti slovensko deco pred nevarnostjo, kjer koli jej preti.

Gorjenarodu, ki sene brani, je zaklical nemški pisatelj Rosegger poleti 1903. ob neki priliki. Ponavljamo ž njim vslik: G. rje narodu, ki se ne brani! Slovenci, zapišimo si te Roseggerjeve besede globoko v srce. — To je tisti Rosegger, ki je izdal letos na nemški narod apel, naj

cvetočih prastarih breskev, ki je bil takorekoč duša vašega pripovedovanja. Če bi našel, ko vse to napišem, le enega čitatelja, ki bi tako čital kakor sem vas jaz poslušal! Toda ta želja je neskromna. S čim mi nadomestim godbo vašega glasu, čarobnost italijanskega jezika in mogočnost prizorišča, ki so me ob enem z vašimi besedami dvigali v bajne loge poezije?

Umbriani se je zasmeljal.

»No«, je rekel, »samo, da vas je zabavalo. Smatrajte to, za kar hočete, čeprav za tisoč in drugo noč«.

Potepala sva se še nekaj časa po Krimu. Potem sva se vrnila zopet v vsakdanje življenje, kjer sta čakali na naju bridkost in žalost. Odšel sem na Češko in izgubil Umbrianija iz oči. Ne vem, kod se potepa; morda se snideva enkrat zopet na kakem gozdnem potu, ali v gorah, ali na stepi. Spomin nanj je za me nerazdružljiv z mesečno nočjo, ki modrikasto zre v kiklopsko votlino, in z belostnim fantomom Mingeye, ki še v grobu kopni po ljubezni. O Mingey! O ubogi prah, ali še trepečeš, kadar se odpira pomladansko popje, ali si našla končno mir, ta pravi »blagor na vrtu cvetočih breskev«?

prispevajo nemški možje, da se nabere svota 2 milijona za »Schulvereine«, češ, da bo moglo društvo še agresivneje nastopati ter dosegati še večjih uspehov. Tako vidimo Nemce v boju proti nam potom šolskega društva. Lahki pa so imeli v torek v Gorici veliko veselico v korist »Lega«. Natlačen je bil park za mestno palačo in gotovo so nabrali lepo svoto za »Lego«, naperjeno proti Slovincem. Tako vidimo tudi Lahe v boju proti nam. — Torej branimmo se! Gorje narodu, ki se ne brani!

Otroški vrtec na Blanči je živa potreba. Tam okoli je zavel nemški duh in Lahki so tudi že nastavili svoje limanice. Branimo se! Postavimo na Blanči slovenski otroški vrtec! To je gotovo jako lep namen jutrišnje vrtno veselice na Goriščku v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Kakor je tudi lep drugi namen: za slovensko šolo v Krminu. Ti dve točki stojita v ospredju.

Veliko nalogo ima za šolo naša šolska družba. Svojo nalogo pa bo izvrševala tim lažje in tim bolje, čim več bo prispevkov. Čim bolj se zavedamo potrebe družbe, tim rajši jo bomo vsi podpirali. Potrebe pa se zavedamo, ker vidimo dobro tujce, kako prežijo in kažejo zobe, s katerimi nam hočejo vgrabit našo deco. Potreba družbe, potreba obrambe narekuje nam, da polagamo darove na altar domovine, taka potreba nam zapoveje tudi, da proslavimo god slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda kot narodnih praznikov, za kateri naj žrtvuje vsak Slovenec kaj za našo šolsko družbo.

God blagovestnikov bo 5. t. m., jutri na nedeljo, ko počiva vsakdanje delo, pa se zberimo ter dajmo vsak svoj obolus domu na altar!

Dan navdušenja za šolo naj bo jutrišnji dan. Prinese naj obilo darov naši šolski družbi!

Pozor! Če bo jutri popoldne deževalo, veselica na Goriščku seveda odpade. Ako pa bi deževalo n. pr. še popoldne pa se potem zjasni, se bo veselica vršila. Nadejamo pa se lepega vremena.

Za družbo sv. Cirila in Metoda izročil v našem upravnistvu g. Alojzij Drašček, trgovec v Gorici K 6'82. In sicer je nabral K 2'32 ob varhčini predragega mu Adolfa Podgornik-a. K 4'50 pa je ostalo od nabrane svote za venec. Iskrena hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda po g.čni Anici Komel, učiteljici iz Kanala, nabrano na godovni dan staroste Ivančičeve družine v Desklah K 5. Slavljencev odkupil nagelček za K 2.— skupaj K 7.— Hvala.

Izkaz darov za podružnično veselico sv. Cirila in Metoda, pri Katariniju v nedeljo dne 4. julija. (Dolge). Gospa Šantlova, soproga svetnikova, je darovala dve veliki sliki z okvirjem, 4 krasne vaze in dve stojali za fotografije; gos. Makučev štiril različne galanterije; gospa Berbuč, roj. Favetti, posodo za sladkor; gospod Fabčič 2 K; gospa dr. Papeževa dve krasni vazi in stojalo z ogledalom; gospa prof. Mastnakova dve knjigi in posodo za sladkor; gospod Šuligoj, urar, eno butiljko in eno žepno uro; gospa Novakova soproga svetnikova, tulipan z garnituro za liker; obitelj Bajc — ravnateljova — 3 K; gospa prof. Košnikova dve buteljki marsale; tvrdka Anderwald dva velika zavitka biškotov; gospod Cigoj, vinotržec, dve buteljki izborne kapljice; gospa Kovačeva, soproga svetnikova, eno škatlo peciva; gospa I. Deklevova service za liker; gospa prof. Vazzazova lepo mizico in krasno posodo za surovo maslo; gospod ravnatelj Strnad krasno izrezljano karafino. Tvrdka Zornik — Kravanja razno modno blago. — Vsem blagim darovalcem se od bor najsrečnejše zahvaljuje.

Podružnica sv. C. in M. v Brjah je nabrala v svoj nabiralnik pri slavnosti v Dornbergu 10'60 K in na Preserjah nekaj nad 6 K, od katerih se da nekaj tudi za »Dijaško kuhinjo« v Gorici.

Rodoljubi in rodoljubke po deželi! Nabirajte jutri za družbo sv. C. in M. VSAK VINAR je dobrodošel!

V Rihembergu bo jutri že naznanjena veselica v korist družbe sv. C. in M. Upamo, da bo tudi ta veselica dobro obiskana ter da lep dobiček družbi!

Spominjajte se, rodoljubke in rodoljubi po deželi, v nedeljo družbe sv. Cirila in Metoda ter polagajte mal dar domu na altar!

Domače vesti.

Dijaški zbor »Pevskega in glasbenega društva« priredi 7. julija pri »Jelenu« pevski večer.

Darovi za »Dijaško kuhinjo«. Ant. Iv. Pečenko v Gorici je daroval 6'25 K. Prebitek pri koncertu slovenskih dijakov pri »zlatem jelenu« je znašal 115 K. N. N. v Biljah izročil 20 K. Neimenovana št. 1. je prispevala za julij 2 K. I. Budal, dijak v Gorici je daroval 1 K. Na račun mesečnine je prišlo 60 K.

Po gđč. Anici Komel iz Kanala nabrano na godovni dan staroste Ivančičeve družine v Desklah K 7'30.

Gg. pevci »Slov. bralnega in podpornega društva v Gorici« so uljudno naproseni, da se udeležijo nocoj pevske vaje za jutrišnji nastop na veselici podružnice sv. C. in M.

Prižgite jutri zvečer polno kresov širom naše goriške dežele!

Javni nastop učencev glasbene in pevske šole se je vršil 29. pr. m. v dvoran Trgov. doma ob obilni udeležbi občinstva. Zbrali so se prijatelji glasbe, starši in sorodniki nastopajočih učencev in občenk in v posebno velikem številu teh so šolci in sošolke. Bil je vesel pogled na našo mladino, ki jo je privedlo zanimanje za napredek tistih tovarišev in tovarišic, ki so v ugodnem položaju, da morejo poleg znanstvenih predmetov naših srednjih šol gojiti tudi glasbo in petje in tako izpopolnjevati svojo izobrazbo. Občinstva je bilo sploh več nego prejšnja leta. Parter in galerija dvorane sta bila obilno zasedena. Ti kaže, da raste zanimanje za našo prvo in edino slovensko glasbeno šolo in prodira v vedno širše kroge. Ako je občinstvo prišlo s prijaznim mišljenjem in z dobrimi namenjmi o uspehih šole, gotovo ni bilo varano. »Javni nastop« je namreč uspel vrlo dobro. Vrstili so se po določenem sporedi učenci in učenke klavirske, vijolinske in pevske šole. Pri začetnikih je bila premešana umljiva bojazen prvega javnega nastopa, kakor hitro so jim zadoneli prvi glasovi na prijateljskem instrumentu. Potem smo imeli priliko presojati, kako so izvežbani v zahtevah takta in čitanja glask držanja in spretnosti rok itd. V teh stvarih se kaže ne le sposobnost in nadarjenost

(Dalje v prilogi.)

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 v. n. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 v. n. Najpripravnijeje inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Priva'na učiteljica išče čez počitnice primeren službo. — Naslov in upravnistvo našega lista pod šifro »A. L.«

Lepo meblavana soba s prostim vhomom I. nadst. v sredini mesta se odda v najem. Poizve se v našem upravnistvu.

V k'pucinski ulici št. 2 je oddati s 1 avgustom dveje stanovanj obstoječih iz 2 sob, kuhinje in kopalnice. Ravno tam se odda tudi lep lokal, primeren za prodajalno.

V gosporiki ulici št. 7. (Via Carducci) se odda stanovanje v III. nadst. obstoječ iz 2 sob, kuhinje in podstrešja. Poizve se pri »Goriški ljudski posojilnici«.

Proda se dobro vpeljana gostilna v sredini mesta.

Krasni lokali in hlev za živino.

Natančneje se izve v našem upravnistvu.

Triumf francoske kozmetike.

Lepe polne prsi dobe dame, ako rabijo **Elizir Lavalier.** Zanesljivo učinkujoče sredstvo od Lavalier-ja v Parizu. — Rabi se samo na zunanji stekl. K 8.—. Dobi se po vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z dišavami. Proti povzetju pa v Lavalier-Depot Felix Perker, Dunaj, I. Karlsplatz 3.

nost učenca nego nič manj izkušnja in skrbnost učiteljeva, ki je znala učenca seznaniti s temeljnimi zahtevami glasbe in instrumenta, bodisi glasovirja, bodisi gosli. Pokazalo se je, da je težavni začetni poduk v dobrih rokah. Veseli obrazi malih učencev in učenk, ki so odhajali zvršivši svojo nalogo, in pa živahna pohvala občinstva so to pritrjevali zgovorno. Nastopali so potem po vrsti udeležniki drugega, tretjega in četrtega letnika, ki so imeli primerno težavnejše naloge. V spored so bile uvrščene točke, ki zahtevajo prav resnega obvladanja instrumenta, točke, ki se uveljavijo le, če se že prav umetniško izvajajo. S pozornostjo smo sledili tem izvajanjem. Izjaviti smemo, ne da bi se bali ugovora, da smo bili prav veselo iznenadeni nad čvrstim napredkom, ki se javlja v letnikih od prvega do petega. Zadovaljala je igra na glasovir bolj nego prejšnja leta. Občinstvo je ponovno priznalo zreli uspeh z glasnim odobravanjem. Četrti letnik je imel že prav težko nalogo, a izvršil jo je vse hvale vredno. — Igra na gosli pa, ki so plemenitejši instrument, je občinstvo občudovalo z živahnimi, trajnim ploskanjem. Učenci višjih letnikov so izvajali nekateri bolj težke, drugi bolj hvalne točke. Vsi so pa iznenadjali bodi si z izborno tehniko, bodi si z znamenitim fraziranjem. Pokazali so, da znajo imenitno voditi lok in gospodariti z njim, da znajo vladati instrument v vseh legah prejemkov in tudi v dvojnih prijemkih, da znajo izgovoriti čist, mehek glas — skratka, da so orijentirani v vseh mnogolikih posebnostih goslij. Seveda se zrealijo v tolikem napredku učencev vrline njihovega učitelja. — V sporedu je bilo to pot prvič tudi petje. Pesem za tenorsolo je prednalsal pevec lepega, dobro vežbanega glasu s toplim občutkom in pravilnim čistim izgovarjanjem, torej vse hvale vredno. Pesmi za zborovo petje niso bile lahke. Zbor, ki zna lepo zapeti Foersterjevo »Povejte ve planine« in pa Križkovskega »Utopljenko« mora že odoleti precejšnjim težkostim. In priznati smemo, da sta obe pesmi uspeli vrlo dobro. Nastopilo je 35 dijakov: glasovi so med njimi povoljno zastopani. Videlo se je, da so vsi peli s pravo umemo in da znajo primerno izražati nemale zahteve težkih kompozicij. Ako bodo mladi pevci vztrajno gojili dobra svojstva, ki že čvrsto brstijo v njih, se bo gotovo povzdignil njih zbor do uspehov, ki bodo čast slovanski pesmi in veselje in ponos njim, ki se bo razlegala iz njih gri! — Uspeh javnega nastopa, ki z njim zaključuje šola Pevskega in glasbenega društva šolsko leto, moramo imenovati vseskozi povoljen. Šola goji svoje naloge skrbno in smotrovito, zato napreduje in si bolj in bolj zagotavlja bodočnost ter pridobiva prijateljev in priznavateljev. Učenci smejo veseli biti svojega napredka, učitelja g. Michl (za gosli in petje) in g. Komel (za glasovir) pa lepih uspehov svojega dela, ki je za naš mladi naraščaj vplivnega kulturnega in narodnega pomena.

Razstava dijaških risarskih del na c. kr. realni v Gorici se vrši dne 6. in 7. t. m. od 10—12 predpoludne in od 4—6 popoldne in sicer v risarski dvorani. Vstop prost.

V državnega poslanca Al. Štreklja se je zopet zagnal »Prismojenec«. Očita mu razdiranje, ker je v nujnem predlogu gledé nabave sena svetoval, naj se nakup in razdelitev sena ne vrši več po deželnem odhodu, marveč po okrajnih glavarstvih sporazumno z župani. Radi tega je »Prismojenec« ves iz sebe, hvali dež. odbor, to je g. Berbuča, ter se znaša nad Štrekljem. — »Prismojenec« pač menda ve, kako se je ljudstvo po Krasu pritoževalo, in sicer opravičeno, radi sena, katerega je nabavljala slavni deželni odbor. Blago je bilo po večini za nič pa še predrago. Laški lijakarji v Gorici so se hvalili, da so dobili dobro seno, po laških listih smo čitali, koliko dobrega sena se je razdelilo po Furlaniji brezplačno — od strani Slovencev pa so bile same pritožbe, ker je bilo pač seno slabo! Kmetje si niso izmišljevali tega, da je seno slabo, ampak slabo je bilo v resnici. — Ljudstvo v Štrekljevem volilnem okraju je zahtevalo, naj se ne naroča seno več potom dež. odbora, katerega med zavednimi Slovenci nihče več ne zaupa, marveč potom glavarstev. Po tem glasu svojih volilcev se je moral Štreklj ravnati — odtod nasvet v nujnem predlogu, naj se nakup in razdelitev sena ne iz-

vrši več po dež. odboru. Štreklj je ravnal čisto prav, ker je poslušal ljudski glas, pa naj se g. Berbuč jezi, kolikor hoče. — Pa saj klerikalci sami vedno uče, da se mora upoštevati ljudski glas! No, torej!

Jutri popoldne na Gorišček! To je parola slovenskih meščanov in bližnjih okoličanov. Vsi vemo, kaj pomeni naša šolska družba, zato pridemo vsi na Gorišček mal položiti dar domu na altar!

Resolucija učiteljskega, katero smo že omenili, se glasi:

Podpisanci prosijo: Vis. državni zbor naj skleni, da prevzame država 50% šolskih stroškov od dežel.

Utemeljevanje:

Uvedba državnega šolskega zakona je bila blagodejno delo, ki je pripomoglo, da je ljudstvo gospodarsko v zadnjih desetletjih tako jako napredovalo. Državni šolski zakon je ustvaril dalekosežno elementarno izobrazbo, na kateri podlagi se je mnogobrojno kmetijsko, obrtno in drugo šolstvo moglo razviti.

Šolstvo naše monarhije se sicer razcvita, a nadaljnega razvoja pričakujejo podpisanci z morečo skrbjo, ker finančne podlage, ki na njih sloni šolstvo, ne omogočujejo uspešnega nadaljnega razvoja. Dežele, ki so jim naložena bremena za šolstvo, ne morejo več žrtvovati za nadaljni razvoj šolstva.

Podpisanci smatrajo za edino sredstvo, da se finančne razmere šolstva trajno uredijo, to, da država prevzame 50% šolskih stroškov od dežel, da morejo te izpolnjevati svoje kulturne naloge napram šolstvu.

Najvažnejša kulturna naloga moderne države je, da si mladina pridobi potrebne znanosti in spretnosti za boj za obstanek. In to svrha ima šola. Ne le da izobrazi posameznega državljana v koristnega udeleževe družbe, temveč šola je vir gospodarskega razvoja države. Izobraženo ljudstvo je tudi najposobnejše. Temu velikemu pomenu, ki ga ima šolstvo v organizmu države, pa žal, nikakor ne odgovarja skrb države, ki jo ima ta za materialno podlago šolstva. Država si je sicer pridržala vrhovno nadzorstvo, a finančne dolžnosti do šolstva je noprtila deželam, ki so zaradi tega prišle na rob finančnega poloma.

Pri ustvaritvi državnega šolskega zakona se je deželam sicer dovolilo da smejo pobirati 10%, doklade na državne davke za stroške za šolstvo, ker so pa ti stroški od leta do leta rasi in ker morajo prispevati dežele tudi za zgolj državne potrebe, so se prvotni izdatki dežel postotirili. Dežele so bile primorane svoje potrebščine kriti z najetjem posojil, in finančni položaj dežel je od leta do leta slabši. Pri tem pa trpi posebno šolstvo, zakaj stroški za ljudsko šolstvo znašajo skoraj polovico deželnih dohodkov. Da pa šolstvo ne bo nazadovalo, se mora postaviti na tako finančno podlago, ki bo omogočila in jamčila za njega uspešni nadaljni razvoj. Ker ima država na dobro razvitem šolstvu največji interes, mora deželam priskočiti na pomoč, ker so dežele prišle zaradi državnega šolskega zakona v finančne stiske, je dolžnost države, da prevzame primeren del stroškov za ljudsko šolstvo, kakor je to urejeno tudi na Angleškem, Francoskem in Pruskem.

Da so se dežele zadolžile, ni krivo morda njih slabo gospodarstvo, temveč tiči vzrok baš v tem, da se je država odtegnila svoji dolžnosti, da bi prispevala k stroškom za šolstvo.

V interesu kulturnih nalog, ki jih imajo dežele, posebno pa v dobrobit ljudskega šolstva, zahtevajo podpisanci, da prevzame država od dežel 50% njih stroškov za šolstvo.

Ta način prispevanja države v svrhe dežel ni le pravičen temveč je s principalnega stališča neovrzeno utemeljen.

Po naših holmih, dolinah in planinah naj zaplame jutri zvečer kresovi v znak, da živijo tu zavedni Slovenci, ki hočejo vedno krepko braniti svojo zemljo pred grabežljivimi tujci.

Ubogi Dante! — Kjer le morejo, tam izpostavijo Dantejev kip. Vedno govore o Danteju, ali o njem vedo le ime, drugega nič. Dantejevo ime profanujejo, ker ga izrabljajo za simbol vevlaštva in irredentizma. — V torek zvečer je bil v parku za mestno palačo na veselici »Lege« tudi kip Dantejev. Dve lepi laški gospodični, katere bi smatral vsakdo za izobraženi, še to-

liko bolj, ker se toliko povdarja izobraženost Lahov in Lahinj, sta gledali in gledali kip. Kdo je ta starec — vpraša jedna. Druga: Ma, jaz ne vem. Najbrže kak bivši goriški župan, ki je umrl kdo ve kdaj. Pika! — Tako namreč pripoveduje tukajšnji »Il Gazzettino Popolare.« On že pozna Lahe!

Kdo ne goji srčne želje, da bi se kmalu otvoril slovenski šolski vrtec na Blanči, kjer prežita na slovenske otroke v današnjih časih kar d v a sovražnika? Dobriček jutrišnje veselice je namenjen tudi za otroški vrtec na Blanči.

II. slovenski protialkoholni kongres se bo vršil v nedeljo 4. t. m. v Ljubljani. Predavanja bodo ta-le: 1. Ing. chem. Jos. Turk: Vpliv alkohola na človeško telo. 2. Dr. P. Gvidon Rant: Pijančevanje in ljudska nrvnost. 3. Okr. sodnik Fr. Milčinski: Pijaneč pred sodiščem. 4. Slavko Ravnikar: Alkoholizem in narodno gospodarstvo. 5. Dr. Avgust Levičnik: Alkoholizem in jetika. 6. Dr. Fran Göstl: Alkoholizem in blaznost. 7. Janez Ev. Kalan: Principi in praktično delo.

Iz Dola nad Ajdovščino nam pišejo, kako krasno je poleti v Doli in okolici in kako pripravno za letoviščnike. Priporoča se zlasti Polančevo gostilno.

Tomboło na Travniku v Gorici v torek je dobila deklica Ana Vižin, činkvino pa krojač Kocijančič iz Stračie.

Pred tukajšnje okrožne sodnijo se je vršila danes vsključna razprava proti cerklanjskemu nuncu Kosu radi žaljenja časti, storjenega učitelju I. Mahničju na Policah. V Cerknem je bil oproščen Kos, v Gorici pa je obsojen na globo in občutne troške, oziroma zapor.

Čuki v Št. Andrežu. — K poročilu o čukih, kaj so počeli v nedeljo v Št. Andrežu, nam poročajo še, da so imeli med popoldansko službo božjo glavno vajo za nastop z godbo, in to prav v bližini cerkve. — Če bi kdo drug kaj takega storil, jo, to bi bil krik in vik po cerkvi v Št. Andrežu pa po farovski listih! Ali da bi kdo drug kaj takega storil, je izključeno, ker vsi spoštujejo cerkev; samo čuki je ne spoštujejo in tako malo mar jim je za popoldansko službo božjo, da se v bližini cerkve tisti čas »zverajo« ter da jim gode muzika. — Kuratu je to seveda vse prav! — Nov dokaz, kako se mladina izprija in pohujšuje v klerikalnih vrstah na celi črti!

Pa so hoteli celo, da se izroči takim, ki rajši stegujejo svoje ude ter poslušajo muziko, kakor da bi šli v cerkev. — šolsko mladino, da bi hodila k njim »telovadit«! Ta je lepa! Lepim vzgojiteljem bi prišli otroci v roke. Podivjana druhal bi se množila. Najlepše pa je bilo to, da je konec pridige v nedeljo agitiral za čuke kapucin, ki je prišel pridigat menda le zato, da bi nagnal več ljudi na čukovsko »slavnost«. — Cerkev se profanuje kar naprej v klerikalne politične namene. Posledice bodo hude!

Posnemajmo Lahe! Kadarkoli imajo kako veselico v prid »Lege«, vselej prihite na veselico v impozantnem številu. Gospe, gospodične, gospodje, otroci, staro in mlado, srednji in nižji sloji, delavstvo, dijaštvo itd., vse je zastopano. Ali ne more biti tako tudi pri Slovencih, ko gre za splošno slovensko korist, ko gre za brambo slovenske dece pred grabežljivimi tujci? Upamo, da bo tako.

Čuki so premagali Gregorčiča. — Dolgo časa se je branil novostrujarjev na vse kriplje in vse njihove organizacije je obsojal, češ da to ni za ljudi gorške pasme. »Gorica« je imela za čuke zaprte predale, v Primorski list» so pokukali le tupa tam kradoma. Čuki so bili jezni na Gregorčiča in na nekem zborovanju je eden izmed oberčukov zagrozil Gregorčiču maščevanje, ker dela proti njim. Pomagalo je. Gregorčič je kapituliral pred čuki in jim odprl predale »Gorice« in »Prim. lista«. To pa še toliko bolj, ker se boji nadškofa, ki stoji odločno na strani novostrujarjev in čukov, katerim deli tudi svoj blagoslov. Gregorčič je ugnan v kozji rog. Že čuki delajo z njim, kar hočejo. Kaj bo! Pa kako žalostno ulogo igra pri tem. Prej je trdil, da čukovska organizacija ni za ljudi gorške pasme, sedaj pa jih brani, pa še tako navdušeno! Ali to mu ne bo pomagalo nič, tudi če se vpiše med čuke, ter si naroči kroj. Tako le spravljajo novostrujarji Gregorčiča pod se, da ga končno spravijo v kraj.

Pravosodno ministerstvo je darovalo 400 K. tukajšnjemu društvu za podporo izpuščenih kazencev in njihovih nedolžnih rodbin.

Lahi v Gorici inkasirajo pri veselicah za »Lege« do 4000 K. — Na lepakih za jutrišnje veselico blešči številko 2000 K. Ali bi ne bilo lepo, če bi bilo mogoče pošteti v blagajno družbe z jutrišnje veselice 2000 K?

Znani obrekovalci goriških Slovencev v »Slovencu« nesramno laže o tamburaškem zboru srednješolske mladine, ki je priredil lepo uspeli koncert, na katerem je bilo vse v redu in dostojno. Vsa pisava kaže znanega nesramnega poba. — To se samo konstatuje. Reagirati pa se more na take izbruhe le po Jakilovo.

Vprašamo pa ob tej priliki, kaj je z denarjem, kateri so nabrali »katoliški« študentje pri predstavi »Divjega lovca«. Tamburaši so izkazali dohodke in dobitek — »katoliški« študentje pa skrivajo račune. Kje so? To naj pove »Slovenec« dopisnik, ne pa da laže, da se kadi okoli njega.

Zopet tržni komisar. — Kadar je odprt izvozni trg, se množe pritožbe o znanem tržnem komisarju. Neka reva iz Kojškega je pripeljala gobe v sredo dop. Ker komisarja ni bilo, je morala čakati do pol dne. Čakala pa je še popoldne. Ko je prišel, pa jej ni hotel pregledati gob. Drugo jutro se je še le zgodilo. Seveda jih je precej zavrgel, ker je ležalo blago. Prejšnji dan bi bila prejela žena za gobe 6—8 K, drugi dan je dobila pa borih 70 vin.

Susteršič hoče do cesarja. — »Slov. Narod« poroča: V železniškem odseku državnega zbora imajo klerikalci dva zastopnika, deželnega glavarja Šukljeta in dr. Gregorčiča. Čeravno je skoraj gotovo, da v doglednem času ta odsek ne bo obravnaval nobene važnejše stvari, so klerikalci sedaj iztaknili, da mora Gregorčič napraviti prostor Šusteršiču. Gregorčič se je seveda vdal in to tem lažje, ker ima za gotovilo, da mu Šusteršič spet kmalu prepusti to mesto v odseku. Ljudje pravijo, da bi bil Šusteršič rad povabljen na otvoritev turske železnice, kjer bi se mu morda ponudila priložnost, da bi se približal cesarju, ker ve, da bodo vsi člani železniškega odseka povabljeni k otvoritvi.

Ali cesarja najbrže ne bo, ker mu zdravniki odsvetujejo. Šusteršič je torej zaman pahnil Gr. iz odseka. — Gregorčič je torej nekaka marioneta v rokah Šust., ki dela z njim, kar hoče, in Greg., ta ponosni mož, mora lepo ubogati. Čudni časi.

Kresovi naj gore jutri v nedeljo na večer okoli in okoli Gorice. Pomenljivi bodo ti kresovi in preko njih naj zadoni krepka slovenska pesem.

Oj ta užitnina. — »Corriere« je pel veliko slavo Pajerju. Vse, kar se je zgodilo, vse je njegova zasluga. Vse »zasluge« za užitnino ima tudi le Pajer. Tako pravi »Corriere«. Ali je gledal čudno Berbuč, ko je čital to! — »Zasluge« za užitnino si mečejo iz naročja v naročje. Kadar jih rabi Berbuč, se baha z njimi, kadar jih rabi dež. svetnik Pettarin, jih ima on v roki, sedaj jih je rabil dež. glavar; no, zato so ga pa pohvalili v visoki pesmi o užitnini. V resnici pa nima nič zaslug tudi g. Pajer.

Nenadoma je umrl v Gorici izvošček Štefan Zuljan, star 43 let. Zadel ga kap.

Sveta bodi nam vsem naša šolska družba! Vsakdo naj žrtvuje za njo, koliko more. Res, imamo polnega narodnega davka, toda jutri za veselico darujmo, vsak po svoje, kolikor kdo zmore. Jutri pustimo vse zgovore in pomisleke na stran.

Ta pa zna! — »Slovenec« ima v znanim kremžarskem Kremžarju res imenitnega dopisnika iz Gorice. Pred dnevi je nafarijal »Slov.« s »samomorom« v Renčah, včeraj pa ga je nabrisal z notico »Sherlock-Holmes v Gorici«. Pripoveduje, da se je pričakovalo v »Soči« imena onega izprijenega študenta iz Rejec-Capudrove šole, ki je pisal g. poslancu A. Gabrščeku nesramno pismo, ali da »Soča« noče povedati imena. Na to pa pravi, da goriški Holmes pri »Soči« je pisal tiste notice »pri osmih kvartincek pri Petelinčku« ob 12. uri ponoči. Kako natanko! — Povemo »Slovencu«, da iz našega uradništva ni nikoli nobenega v omenjeni gostilni ponoči, tim manj pa o polnoči. Kremžar ga je zopet nafarijal. »Informi-

ral» pa je Kremžarja z nani švigašvaga. — Ime tistega izprijenega študenta je »Soči« znano. Če bo Kremžar še kaj stikal po javnosti, mu bo škodoval. — Kremžar piše take neumnosti po »Slovenecu«, kadar je sit vina iz farovških kletij. Takrat ga pošteno trka.

Vsak zaveden goriški Slovenec se je veselil, ko je bila otvorjena v Korminu šola družbe sv. Cirila in Metoda. Komur je za procvit te šole, naj pohiti jutri na Gorišček, kajti dobiček je namenjen tudi za slovensko šolo v Krmini.

Zahvala. — »Slov. bralno in podporo društvo v Gorici« se tem potom zahvaljuje vsem onim, ki so blagovolili posetiti veselico in s tem pripomogli do tako dobrega uspeha, nadalje se zahvaljuje vsem onim društvom, ki so se udeležila bodisi korporativno ali pa po deputaciji. Posebno zahvalo izreka pa vsem onim gg., ki so preplačali vstopnino. — Odbor.

Kolesarsko društvo 'Danica' v Gorici se vdeleži velike sokolske slavnosti na Opčinah, katera bodo v nedeljo dne 4. t. m. in sicer v dveh oddelkih. I. oddelk s kolesi odhoda ob 6. uri iz pred kavarne »Dogana«,

od koder se kolesarji popeljejo naravnost v Miren, kjer se snidejo z ondotašim kolesarskim društvom »Miren«. II. oddelk se popelje z državno železnico opoldne ob 12. uri 23 min.

Izpred sodnije. — Pred sodnike so bili klicani Avgust Gratton in Felicita Debiasi, oba iz Tržiča ter Frančiška Tomec iz Radovljice, bivajoča v Zagradu, obdolženi, da so pomagali dezertirju Ant. Debiasiju, ki je bil pobegnil od vojakov v Sežani. Obsojena sta Felicita Debiasi na teden dni zapora ter Avg. Gratton na 2 mesece ječe z enim postom.

Nevarnega pretenja je bil obtožen 36 letni Jakob Nikolis iz Italije. Na žagi je grozil pred hišo Zagarjevo in krčmarju tudi ni plačal, kar je popil in pojedel. Nikolis se je tako branil da je bil oproščen.

Ivan Codarini in Ivan Pertoldi, oba iz Italije seveda, sta bila obtožena, da sta nevarno grozila nekemu Antonu Manio in drugim, Codarini vrhu tega še, da je žalil člana cesarske rodbine. Pertoldi je oproščen, Codarini je obsojen na 8 mesecev v ječo.

Po svetih dveh slovanskih blagovestnikih Cirilu in Metodu, nosi ime naša prepotrebna šolska družba. Po celi Sloveniji se obhaja praznik sv. Cirila in Metoda! Na predvečer bodo goreli kresovi povsod po Slovenskem. Posebno dosti jih mora biti v zavedni Goriški! Veličastno naj gore kresovi v noč v znamenje, da hočemo luči in zavednosti, da nas tujec ne prežene z rodne naše zemlje. Luc in zavednost ob mejah pa vživa naša družba, katera naj raste in cvete in ponosno žari v boljšo bodočnost slovenskega naroda!

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Gliubich. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 4. do 11. t. m.

Javni ples prirede v nedeljo in ponedeljek fantje na Volčjdragi v prostorih g. Iv. Kodermaca.

Opozorjamo na današnji oglas Kolinske tovarne za kavine primesi, o katerih podajamo naslednje poročilo, da seznanimo slovensko javnost s tem slovanskim podjetjem. Kolinsko tovarno za kavine primesi je poklical v življenje arhitekt Č. Krička, ki je že leta 1894 izdelal vse priprave za ustanovitev te tovarne, kakor tudi za zgradbo sušilnic za cikorijske korenine. Leta 1895. je bila dograjena nova tovarna v Kolinu in sušilnica v Rečianih in istega leta se je že pričelo z izdelovanjem in razpečevanjem Kolinske cikorije. Mlado podjetje se je moralo v počektu svojega obstanka boriti z različnimi težkočami, kajti tudi na Češkem je, še pri večini konzumentov vladalo napačno mnenje, da slovanski izdelek po svoji kakovosti ne more dosegati nemških izdelkov. Vztrajnosti ustanoviteljev pa se je vendar posrečilo polagoma pospešiti razvoj podjetja in pridobiti stalen krog odjemalcev za slovanski izdelek. Zanimanje za to podjetje se je nepričakovano pomnožilo, ko se je leta 1898. pretvorilo v delniško družbo češkomoravskega trgovstva s temeljno glavnico 600.000 kron. Rapidno se množični promet je primoral družbo, da je ustanovila

podružnično tovarno v Prostějovu na Moravskem, v kateri namen je bila izdana nova emisija delnic v znesku 400.000 K. Obe tovarni se nahajata danes v najživahnejšem obratu in nemiški konkurenci je bil z dosedanjimi imenitnimi uspehi tega podjetja zadani občuten udarec. Letos je napravila družba v svojem razvoju pomemben korak naprej s tem, da je od g. Ivana Jelačina kupila trdko in varstvene znamke »Prve jugoslovanske tovarne za kavine surogate v Ljubljani« ter se tako približala narodnemu trgovstvu na slovanskem jugu. Delniška glavica je bila za prve potrebe zopet zvišana za 200.000 K, katere delnice so bile določene v nakup slovenskim, hrvatskim in srbskim trgovcem. V Ljubljani seveda družba še v tekočem letu popolnoma novo po najmodernejšem načinu urejeno tovarno, tako, da postane Kolinska tovarna za kavine primesi podjetje vsega slovanskega trgovstva in tudi v naših krajih doseže ono stopnjo v tej industriji, ki jo zavzema dosedaj nemška konkurenca. Podjetju, ki prinese v Ljubljano novega gospodarskega napredka, želimo na slovanskem jugu najboljšega uspeha ter njega izdelke vsem slovanskim rodbinam najtepleje priporočamo.

„Če ne drugokrat vsaj ob petkih moramo imeti Jekate na mizi“, zapoveduje gospodar v hiši.

Sokolski vestnik.

»Sokol« v Gorici naznanja, da se udeleži korporativno zleta primorskih Sokolov na Opčinah dne 4. julija 1909. Člani v kroju zbiramo se točno ob 11.30 dopoldne v društvenih prostorih, ulica sv. Ivana št. 7, od koder odkorakamo na kolodvor državne železnice ter se odpeljemo v vlakom ob 12.23. Prihod v Gorico je ob 12.22 po noči.

Zveza narodnih društev.

Narodno izobraževalno društvo na Ajševici se tem potom zahvaljuje najpriščneje vsem bratskim društvom, ki so se v tako velikem številu odzvala našemu vabilu. Posebno zaslužijo zahvalo društva, ki so s svojim nastopom pripomogla, da se je vršila veselica na najsijajnejši način, med temi velenjena bratska društva iz Šempasa, Ozeljana-St. Mihela, Staregore-Rožne doline, Črnič in Oseka. — Istotako se veselilni odbor zahvaljuje vsem gg. darovalcem, ki so z res lepimi darovi pos. ili, da si je društvo upalo uvrstiti med vsoporedne točke tudi srečkanje. Nadalje so posnemanja vredni tudi oni gg. ki so blagohotno darovali preplačila. — Enako naj bodo zahvaljena vsa društva, ki so se udeležila in naj bodo uverjena, da hočemo v prihodnosti vse boljše prirediti in odstraniti vse nedostatke, ki jih radi neizkušenosti nismo prej izprevideli.

Preserje. — Bralno društvo »Venec« na Preserjah je priredilo v nedeljo pop. 27. t. m. svojo prvo veselico v lepih prostorih gosp. Pečenka, tamkajšnjega gostilničarja. Vidi se, da Preserji, zlasti mladina vrlo napreduje in se ne zadovoljuje več le s plesi, javnimi plesi, o katerih se že toliko vgovorov čuje, ampak zaželeli so si lepe poučne in zabavne veselice.

V pozdravnem govoru je bilo čuti o pomenu takih društev in njih potrebi. Naj bi se v društvo čim več njih vpisalo in se združilo k mesebojnemu spoštovanju, ljubezni, napredku in omiki! Igra »Ne kliči vraga!«, v kateri pisatelj tako lepo na šaljiv način biča grdo razvado preklinjanja našega ljudstva, se je nad pričakovanje lepo izvršila. Posebno moramo pohvaliti Tončka Birska Karmelovo in Lojziko Vidmar. — Lepo Gregorčičev pesem »Hajdukova oporoka« je tudi lepo in glasno deklamoval znani vrli mladenič Ivan Birska. Vsi ti so nastopili prvič, a kaže se, da dobro. Pri igri sta pomagala tudi mladeniča Ant. Makovec in Al. Fabjan iz Brilj, ki sta pa že večkrat bila na odru in seveda dobro igrata. Na programu ste bili dve pesmi »Ženin kos« moški zbor in

»Smo vesela družba« mešani zbor, kateri je pelo bralno in pevsko društvo iz Brilj. Zlasti je zadnja ugajala, da jo je bilo treba ponoviti. Ves spored je bil lep in vse točke so ugajale zbranim dobrovoljnim poslušalcem. Po veselici je bil ples, ki se je v redu in lepo vršil.

Občinstvo, razun domačinov je došlo le iz Brilj in Rihemberka, malo od drugod. Ker je bil dopoldne dež in popoldne tudi ni kazalo stanovitnosti. Prireditelji komaj če pokrijejo troške. Vendar pa je društvo pridobilo na vgladu in gotovo nam še kako lepo veselico priredi na prijaznih Preserjah.

Priporočamo našim rodbinam Kolinsko cikorijo.

Trgovsko-obrtna in gospodarske vesti.

Svilodi. — Danes so se tehtali svilodi po K 370 za kg.

Krompir je danes na trgu po K 650 za kvintal. Včeraj ga je bilo 50 vagonov.

Vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine v Kostanjevici priredi v nedeljo, dne 11. t. m. javno tombolo. Dobitka: činkvina 70 kron, tombola 140 kron. V slučaju neugodnega vremena se vrši tombola prihodnjo nedeljo.

Znamke na poštnih spremenikah. — Od 15. julija naprej bode izdajala pošta spremenice z natisnjeno znamko za 60 vin. To bode za odpošiljalce malih zavojev zelo priročna olajšava.

Zveza slovenskih zadrug v Ljubljani ima u članjenih 152 zadrug. Prometa je imela pretečeno upravo leto 18.261.762 K 88 vin. V tekočem letu je znašal promet že v prvih mesecih 17 milijonov kron.

Na občnem zboru je sprožil posl. Gabršček misel o ustanovitvi jugoslovanske zadružne banke.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. Sprejme se: 4 knjigovodje, 4 kontoristi, 3 poslovođe, 10 pomočnikov mešane stroke, 6 pomočnikov manufakturne stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 1 pomočnik galanterijske stroke, 3 blagajničarke, 5 kontoristinj, 9 prodajalk. — Službe išče: 4 knjigovodje, 3 kontoristi, 1 poslovođa, 1 potnik, 30 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika železninske stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 6 pomočnikov špecerijske stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stroke, 9 kontoristinj, 11 blagajničark, 10 prodajalk. — Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Politični pregled.

Državni zbor. — Med ulogami, nujni predlog soc. demokratov za takojšnjo razpravo o pooblastilnem zakonu. V razpravi nujnega predloga posl. Mastelke gledé minoritetnih šol so se pritoževali slov. poslanci o škandaloznih razmerah slov. šol v nemških jezikovnih okrajih. Med ulogami je 6 nujnih slovenskih predlogov ter predlog posl. Fresla o draginji moke.

62 nujnih predlogov klerikalnih Slovencev in čeških agrarcev zapira pot dnevnemu redu. Ti nočejo odstopiti od svojih predlogov. Torej obstrukcija v državnem zboru! — V »Slovanski Jednoti« so zmagali obstrukcionisti. Sklenjeno je, da Jednota smatra s sprejetjem državnega proračuna program poletnega zasedanja za izčrpan. Kakšne posledice bo imela obstrukcija? Posebno hudo za delavce in slične sloje je to, da se ne pride do pooblastilnega zakona, po katerem more vlada sklepati trgovske pogodbe z balkanskimi državami. Take pogodbe so potrebne, ker bi pomagale tudi proti tako rastoči draginji. Obstrukcionisti si nakopavajo veliko odgovornost.

Državni zbor odgođen? — Čuje se z Dunaja, da vlada odgodi že v sredo zasedanje drž. zbora.

Proračunski odsek ne bo več sklican, dokler se ne razjasni položaj, posebno radi obstrukcije Jugoslovancev. Zadnja seja se ni mogla vršiti, ker je bilo navzočih premalo poslancev.

Kompromis z Italijani ali razpad jugoslovanske »Narodne zveze«? — »Slov. Nar.« poroča: Dunaj, 2. julija. »Zveza južnih Slovanov« je imela danes sejo, v kateri je izključno razpravljala o italijanskem vseučiliškem vprašanju. Včeraj so se namreč obrnili italijanski poslanci Bugatto, Conci in Gentili v imenu italijanskega kluba na Jugoslovane, ako bi bili pripravljeni, stopiti glede italijanske pravne fakultete v kompromisna pogajanja z Italijani. Italijani so izjavili, da so v tem slučaju pripravljeni na dalekosežne koncesije glede slovenskega šolstva v Trstu. »Zveza južnih Slovanov« je sklenila, stopiti z Italijani v pogajanja. V slučaju, da bi se klerikalni »Slovenski klub« izrekel proti temu, se jutri proglasi, da je skupna jugoslovanska »Narodna zveza« prenehala obstajati.

Razne vesti.

V Trstu se mudi danes prestolonaslednik s soprogo, ker so spustili v morje novo vojno ladjo »Radetzky«. V luki je polno ladij iz Pulje. Slovesnost je velika. Nadvojvoda bo potoval na to s soprogo po Jadranskem morju na jahti »Miramar«. Vrne se na Dunaj 9. t. m.

V Parizu je bil impozanten protestni shod proti »veleizdajniškemu« procesu. Sklicali so ga razni odličnjaki.

Delavsko bralno društvo v Idriji bo obhajalo svojo 25-letnico dne 24. in 25. t. m. — V soboto dne 24. julija t. l. bo ob 9. uri zvečer v telovadnici mestne višje realske slavnostni koncert. — V nedeljo dne 25. julija t. l. dopoldne: Do 11. ure sprejemanje gostov. Ob 11. uri pozdrav pred mestno hišo. Vsa pevška društva zapoje Hajdrihovo »Jadransko morje«. Takoj po pozdravu v realni telovadnici slavnostno zborovanje. Po slavnostnem zborovanju: pri »Črnem orlu« skupno kosilo, popoldne: ob 1.30. uri odkorakajo društva k bratu Janu Grudnu v Jeličen vrh, kjer se vrši velika ljudska veselica s petjem, godbo in plesom.

Razno. — V Opatiji traja stavka sobnih slikarjev že drugi teden. — V Vratislavi je obglavil rabelj Švic na smrt obsojenega Pysika, ki je umoril svojo ženo, svojo sestro in še eno sorodnico radi neke dedščine. — V Petrogradu je bilo 1. t. m. 90 novih slučajev kolere. — V Perziji divja zopet revolucija. Šahovi nasprotniki prodirajo proti Teheranu s 4 strani. Ruske čete, ki so odšle iz Perzije, so pozvane, da se vrnejo, ker je položaj resen. — Vlak je povozil pri Ponikvi na Štajerskem 70 letnega M. Slatenška. Vlekel ga je 10 m daleč ter strašno razmesaril. — Slov. klerikaleci v Gradcu so si ustanovili svoje lastno delavsko društvo »Kres«. Nikjer ne morejo delati ti ljudje skupno z drugimi! — Na Jesenicah se je obesila 19 letna služkinja Barbara Ažbe s Koroškega. — V Siciliji in Kalabriji je bil zopet potres. V Mesini se je zrušila neka hiša ter zasula neko mater z detetom. Zrušilo se je mnogo zidov. Ljudstvo je zbegano. — V Pittsburgu je začelo 1. t. m. štrajkati 7000 unionističnih delavcev. — Turški bivši sultan Abdul Hamid ostane zaprt v vili Alatin v Solunu; vlada da za vilo K 600.000. — Fran Hamerle, vojak 97. pešpolka, je dezertiral. Ujeli so ga in zaprli v Ljubljani, odkoder je ušel ter prišel v Trst. Tam so ga redarji prijeli. — Iz Save so potegnili pri Hrastniku truplo 25 letnega delavca Jos. Koširja iz Bazovice pri Vrhniki. — Na Reki so našli pri luki na tleh nekega tujca v strašnih bolečinah. V bolnišnici je povedal, da je iz Metlike ter se piše Janžekovič; zastrupljeno vino mu je dala baje neka ženska. — Vojna pretih in sicer med Španijo in Maroko. Španska vlada kliče vojske pod orožje.

Zahvala in priporočilo.

Kmetika delavskega gospodarskega združenja v Dobravljah na Goriškem reg. zad. z omejeno zavezo se zahvaljuje tem potom vsem dosedanjim gg. odjemalcem posebno pa »Občnemu konsumnemu društvu v Idriji«, in »Delavskemu konsumnemu društvu v Ljubljani« za dosedanja naročila. Priporočamo se tem potom dosedanjim in novim gg. odjemalcem, da nas počaste s svojimi naročili. Obenem zagotavljamo resno postrežno in pristno blago.

Zadružni odbor.

M. Horvat

klobučar

v Gorici Gosposka ulica št. 12.

Edina izdelovalnica raznovrstnih čepic

za vsako družino.

Posebnost: čepice za gg. kolesarje.

Velika izber raznovrstnih klobukov.
Cene zmerne blago prve vrste.

Novo podjetje v Solkanu.

Naznanjam sl. občinstvu, da sem otvoril v Solkanu v lastnej hiši

veliko zalogo raznovrstnega pohištva.

Priporočam novoporočencem kompletne spalne sobe. Cene zmerne in brez konkurence. Blago trpežno in lepo izdelano. Upogled zaloge dovoljen vsakomur, ne da bi bil primoran kaj naročiti. — Posebno se priporočam gg. rodoljubom z dežele, sl. učiteljstvu itd.

Za obile obisk se priporočam

Ferdinand Delak v Solkanu št. 299.

CELE ZMERNE.

Dobro ohranjen kompletni biljard

Seifert i sinovi

se ceno prodaja.

Več v upravnistvu „Slov. Naroda“
v Ljubljani.

Naznanilo.

Manufakturna trgovina IVAN MARCUZZI dediči se je preselila
s 3. junijem t. l.

na Travniki (Piazza Grande) št. 16.

Obenem se naznanja cenj. odjemalcem, da od 3. junija do 30. junija se bo razprodajalo vse blago, ki se nahaja sedaj na Travniki (Piazza Grande) št. 24 s 30% do 50% popusta.

Steckenpferd-

lilijino mlečnato milo

je najnežnejše milo za kožo.

Dobro izvežban zidarski polir

se sprejme

pod ugodnimi pogoji.

Akordantje za izkopavanje zemlje kakor tudi zidarski akordantje dobijo delo pri R. Smielowski, stavbenik Rimska cesta št. 16 v Ljubljani.

Stavbeno podjetje
Znidarčič & Stepančič
GORICA
ULICA MATTIOLI

so priporočila sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.

Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplo priporočata
Znidarčič & Stepančič.

Novodošlo blago za
nastopno sezono

se vdobi po zmernih cenah
v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

Anton Krušič,

krojaški mojster in trgovec
Gorici

Tržaška ulica števil. 16

v lastni hiši.

Opozarja se gg. odjemalce, da je došla ravnokar velika množina raznovrstnega blaga kakovosti iz avstrijskih in angleških tovarnen različnejših

za vsaki stan.

Proda se
skoraj nov, dobro igrajoč
gramofon
po jako nizki ceni.

Več se izve v Kanalu v gostilni na Gradu.

Odda se takoj v najem
pod dobrimi pogoji

stara dobro vpeljana jedilna prodajalna s trafiko in mostno tehniko, na jako lepem prostoru, obstoječa od leta 1848. Poleg tudi veliki prostori za magazine. Ponudbe so pošiljati na naslov:

Anton Šapla, Šturje - Ajdovščina.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkega olja

prve vrste

ajboljše trdk iz Istre, Dalmacije, Wolfette, Bari in Nice s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 160, 180, 200, 240, za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštne preste na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Zasebni deliš i licej, trgovski tečaj, gospodinjstva in ljudska šola šolskih sester v Trstu.

Izborna lega, krasen razgled na Adrijo, park in igrališče, moderno opremljeno poslopje: električna razsvetljava, kopališče, telovadnica. Učni jezik nemški, poleg tega francosko, angleško, italijansko in kurzi za slovenščino in hrvaščino. — Letna penzija 600 K; šolnina: za licej 160 K, za trgovski kurz 100 K, za gospodinjstvo šola 200 K, za ljudsko šolo 100 kron.

Na željo se dopošljejo prospekti.

Prostovoljna prodaja.

Proda se iz proste roke hiša z vrtom v Solkanu št. 297/36.

Natančnejše podatke se izve v pisarni g. dr. Jos. Leupuscheka v Gorici, Gosposka ulica št. 3.

Proda se
2 hiši z vrtom

v sredini mesta.

Natančnejše se izve Riva Castello št. 13 ali pa Morrellijeva ulica 9.

Naznanilo. — Na razna vprašanja slavnega občinstva si dovoljujem naznaniti, da se toči pravo plzensko pivo »prazdroje« v Gorici v hoteljskih restavracijah, in sicer:

v hotelu »Pri pošti«
. »Unlon«
. »Pri zlatem jellenu«
. »Tri krone«

ter da ga oddajam na debelo iz zaloge v sodčkih po 100, 50 in 25 litrov.

Priporočam se z odličnim spoštovanjem

A. I. Pečenko,

zalagatelj za Gorisko-Gradiščansko v Gorici, tok. Josipa Verdi 20/28.

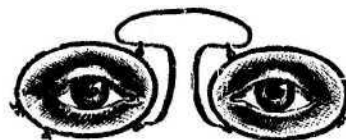
N. B. — Kdor pije plzensko pivo pri »Zlatem olenu« prispeva 25 vinarjev pri hektolitru za »Dijaško kuhinjo«.

POZOR!

Edini specialist — optik

J. Primožič - Gorica

na Kornu št. 13.

priporočam svojo bogato zalogo optičnih predmetov kakor: raznovrstna očala bodisi niklasta ali zlata v vseh številih, (Bergkristal), leče itd. vse le po zdravniških predpisih.

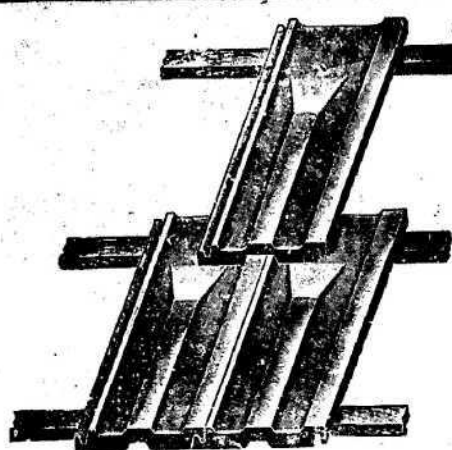
Velika izber: barometrov, toplomerov, zdravniških toplomerov, kukal za lovce in hribolazce, vage za vino, žganje in razne druge tekočine, mikroskopi ter drugih predmetov spadajočih v to stroko.

Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah. Cena blagu konkurenčna.

Na željo se pošilja blago tudi na dom.

Za mnogobrojna naročila se toplo priporočam

J. Primožič, optik.

Sprejmejo se zastopniki

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in zaloga peči, ponudijo vsako poljubno množino

patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“ (Strangfalzziegel) „Sistem MARZOLA“

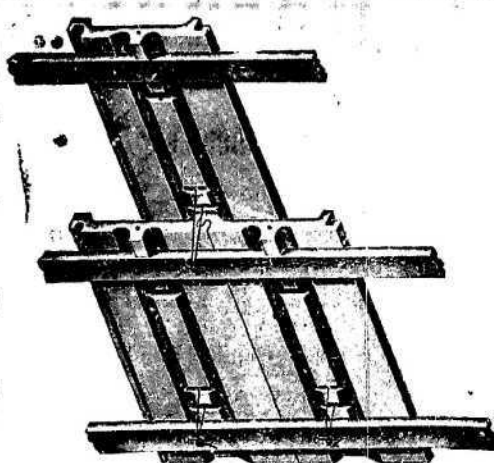
Barve: a) rdeče naravno žgani, b) črno impregnirani.

■ Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. ■

Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velika važnost za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorke in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojnja in najzaupljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki

Le malo časa.

Eksporna trgovka za moške obleke

M. & E. König

DUNAJ V.

Remprecht-dorferstrasse št. 28.

Dokler traja naša velika zaloga razpošiljamo moške obleke iz najboljšega blaga po zelo znižani ceni.

Moške obleke:

Obleka iz ševjota . K 18, 20, 24 in više

„ „ kamgarna „ 22, 24, 26 „ „

površnik . . . „ 18, 20, 24 „ „

nepremočljivi plašči „ 18-

obleke za dečke . „ 10-

Pri naročilu je navesti barvo, mero čez prsa in dolžino hlač v koraku.

Neugajajoče se zamenja ali pa se povrne denar.

Razpošilja se le proti povzetju!

Le malo časa.

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,

tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.

Lasten železniški tir
Gorica drž. kol. — Solkan

Žage v Soteski
(last verskega zaloga).

Osrednje vodstvo: Trst, Via della Caserma št. 4.

Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 1631. — Tel.: Zadruga, Used. A. B. C. Code v Edit.

Zaloge: Solkan; Trst, Via della caserma 4;

Reka, Via delle Pile št. 2; Spljet, ulica Sv. Dujme, Na novo obali.

Zastopstva: Egypt in Levanta.

Vposluje okroglo 400 uslužbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in turbinskih gonilnih sil — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.

Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.

Tehnični in fotografični zavod v Solkanu.

Opravlja popolnoma: Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.

Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.

Zadružne glavnice K 80.000. — Garancijska rezerva K 130.000. — Rezerva za izgube K 21.000.

Zadružni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5—6%.

Kolinska tovarna

za kavine primesi

v Ljubljani

priporoča slovenskim rodbinam

„Kolinsko“, „Zvezdno“

in „Ciril - Metodovo“ cikorijo.